

Empassegant amb la mateixa pedra

MIQUEL MARTÍN

Com afirma la contraportada de *Vida i miracles d'Odell Kraus*, la Creueta s'ha convertit per primer cop en l'escenari d'una novel·la, punt de sortida i de tornada del peculiar personatge que transita per les seves pàgines. Amb aquesta obra, guanyadora del premi Marian Vayreda, Josep Pastells ens proposa un viatge iniciàtic, el procés de descoberta i maduració del seu protagonista, que sembla entestat a empassegar sempre amb la mateixa pedra.

Ja des de la infantesa, marcada pels secrets i silencis paterns i per un físic gens discret, Odell Kraus mostra certs símptomes d'excentricitat i fòbia social, una tendència a l'aïllament que acaba dificultant totes les seves futures relacions. Així ho constata en un dels seus escrits d'adolescent: «Tot és ben absurd. O no. Cadascú hauria de po-

der fer el que volgués, elegir les seves temptacions, obstinar-s'hi, confiar en el criteri propi sense estar pendent de ningú més [...] Només demano poder rebutjar el que no vull, sentir-me tou, poderós, descobrir-ho tot al meu ritme, ser Odell Kraus».

I, víctima de les seves obsessions i temptacions, Kraus vaga per diversos escenaris: Mèxic, Cerdanyola, Ceuta, Girona, Vilablareix, Siófok..., que posen de manifest les seves frustracions i la seva incapacitat gairebé patològica de relacionar-se amb normalitat. L'agressivitat, el sexe i la fredor emocional són els subterfugis que utilitza per defensar-se d'una realitat que sempre el supera. Potser amb excessiva facilitat (i d'això es ressent la versemblança de la història), el protagonista entra i surt de la cara salvatge de la vida –com diria Lou Reed–, dels

JOSEP PASTELLS MASCORT

Vida i miracles d'Odell Kraus

Premi Marian Vayreda 2010.
Ed. Empúries.
Barcelona, 2011. 261 pàgines.

FRANCESC MIRALPEIX I XAVIER SOLÀ
L'art barroc

Quaderns de la Revista de Girona.
Diputació de Girona.
Girona, 2011. 96 pàgines.

L'època del Barroc és de les més fecundes de la nostra història. L'obra recull les darreres aportacions al respecte i no n'oblida el context cultural, social i històric. També n'analitza les grans obres, com el quadre *El miracle de les mosques de Sant Narcís*.

SALVADOR DALÍ
La femme visible

Andana i Fundació Gala-Salvador Dalí.
Girona, 2011. 204 pàgines.

La traducció de l'obra de Dalí és obra d'Enric Casasses, amb edició, textos i notes de Vicent Santamaria. Recuperació del llibre del 1930 on el geni figurenc teoritzava sobre la perversió i l'erotisme. Incorpora il·lustracions i la reproducció facsímil de l'original.

marges de la societat i l'exclusió, sempre ballant entre el seny i la bogeria, de la mateixa manera que entra i surt de múltiples feines (amb agudes reflexions de Pastells sobre el periodisme) i de relacions efímeres.

A la frontera dels quaranta, Odell Kraus s'atura i fa balanç, però no sembla que la seva sort hagi de canviar gaire: «[...] si encara no em veig amb cor d'anar cap a l'altre món, almenys deixar constància de la meua ràbia, reparar castanyots pel carrer i fer sagnar les boques dels malparits que van agafats amb la dona, rient i fent-me saber que s'ho passen de puta mare mentre jo acumulo fracàs rere fracàs [...]».